



## Spiritueel leven temidden van werelds leven Vic Hao Chin jr.

Vicente (Vic) Hao Chin jr. is voorzitter van de Theosophical Society Adyar op de Filippijnen. Hij was voorzitter van de Indo-Pacific Federation van de TS en is tevens auteur van diverse publicaties.

### **Inleiding:**

Hoe individuen in hun dagelijks leven betrokken kunnen zijn bij spiritualiteit die hun leven verrijkt, werd geschetst door Vicente Hao Chin jr. uit de Filippijnen, in een openbare voordracht gegeven op de jaarlijkse conventie van de New Zealand Theosophical Society in New Plymouth in januari 2007. Vic was de hoofdspreker over het conventie-thema *Onderricht van de ziel*.

Wanneer mensen spreken over het spirituele leven nemen ze gewoonlijk aan dat het een levenswijze is die enigszins buiten deze wereld staat – iets dat misschien niet zo relevant is voor de huidige problemen die zij in hun leven het hoofd moeten bieden. Als wij er echter over nadenken, merken we misschien dat het spirituele aspect van leven heel praktisch is, maar ook dat het een belangrijk en noodzakelijk facet is dat in ieders leven onderzocht moet worden. Het niet nadenken over het grotere plaatje van leven leidt tot een leven dat beperkt is tot de conditioneringen en aannames van de maatschappij – een leven dat in feite een psychologische gevangenis is, en hij die daar zit is zich niet eens bewust dat hij opgesloten is in een onzichtbare gevangenis.

Wanneer een individu bijvoorbeeld opgroeit in de veronderstelling dat het belangrijkste in het leven is het vinden van een baan en financiële zekerheid, het krijgen van een echtgenote of echtgenoot of kinderen, dan is hij of zij zich er misschien niet van bewust dat wat wordt nagejaagd iets is dat het mechanische doel van de mens geweest is sinds de tijd van de Neanderthaler – het najagen van zekerheid, de bevrediging van behoeftes of begeerten en het conformeren aan maatschappelijke eisen. Natuurlijk zijn er dingen die iemand moet doen om te overleven, maar om zichzelf te beperken tot deze dingen is alsof men slaapt of het leven van een robot leidt. Is er echt verschil tussen het triomfantelijk vangen van een hert tijdens een jacht in de steentijd, en triomfantelijk de koop realiseren van een mooie auto of een stuk land in de 21e eeuw? Of opgroeien, een baan krijgen, trouwen, kinderen krijgen, oud worden en sterven? En onze kinderen groeien op, krijgen een baan, trouwen, krijgen kinderen, worden oud en sterven? En onze kleinkinderen groeien op, krijgen een baan, trouwen, krijgen kinderen, worden oud en sterven? Is dit de betekenis van menselijk leven – de impulsen volgen van onze adrenaline of ons libido? Van biologische of psychologische angst

of plezier? Het trillen van dit soort vragen in de harten van sommige mensen is het begin van het ontwakingsproces, wat een spiritueel proces is. Er bestaat een ontevredenheid, een onbevredigd gevoel aangaande de zich herhalende sporen van menselijk leven.

Een jezuïtenpriester, Anthony de Mello, formuleerde het krachtig in zijn boek *Awareness*. Hij zei: *Spiritualiteit betekent ontwaken. De meeste mensen, ook al weten zij het niet, zijn in slaap. Zij worden slapend geboren, zij leven slapend, zij trouwen slapend, zij sterven in hun slaap zonder ooit te ontwaken. Zij begrijpen nooit de schoonheid en de pracht van wat wij het menselijk bestaan noemen.*

Dit ontwaken is het zien van een grotere en diepere realiteit van bestaan. Het is geen geloof, want een geloof is nog steeds binnen gevangensmuren zitten. 'Zien' betekent zien voorbij de gevangensmuren, niet alleen maar geloven dat er iets is buiten de muren. Dit is het begin van ware intuïtie. Wat deze subtielere intuïtie ziet en wat de uiterlijke persoonlijkheid doet, verschilt bijna altijd van elkaar of is tegenstrijdig. Volgens mij is dat het eerste en belangrijkste element van het leven, van het spirituele leven in het wereldse leven: dit grotere perspectief van bestaan inzien. Dit komt vaak op jonge leeftijd naar voren, maar wordt dan gemakkelijk verstikt door uiterlijke en dringende kwesties, naarmate men opgroeit.

### **Intellectueel begrip**

Voor een aantal mensen is dit grotere plaatje te allen tijde helder. Voor anderen moet zulk inzicht in stand gehouden worden door intellectuele geheugensteuntjes. C.W. Leadbeater schreef bijvoorbeeld eens dat als iets er vijftig jaar lang niet toe doet, het er feitelijk nu ook niet toe doet. Op soortgelijke wijze spreekt het boeddhisme over de vergankelijke aard van de dingen, als één van de drie fundamentele principes in het boeddhisme. Het zien van dingen als vergankelijk betekent niet dat zij onbelangrijk zijn en genegeerd kunnen worden. Wij schenken er aandacht aan wanneer ze zich voordoen, maar wij zijn niet van ons stuk gebracht en in paniek wanneer dingen niet gebeuren volgens de manier waarop de maatschappij of het gewone denkvermogen ze ziet. Tegenslagen en successen komen en gaan. Ze worden gemakkelijk vergeten, zowel door onszelf als door anderen, tenzij ze gestolde onderbewuste trauma's en conditioneringen worden die later ontploffen wanneer ze door associaties tot leven worden gebracht. De hoofdwaarden van successen, tegenslagen en ervaringen liggen in karaktervorming en diepere wijsheid, die van leven tot leven blijven bestaan. Wanneer er niet zulke emotionele ladingen in ons zijn, dan zijn de tegenslagen alleen mentale herinneringen en niet meer dan dat. Ze maken ons ongelukkig noch gelukkig. In mijn volwassen leven heb ik mij met verscheidene zaken beziggehouden en ontelbare keren heb ik grote winsten en grote verliezen doorgemaakt. Ik besepte dat deze winsten en verliezen, mits ik niet getraumatiseerd raak door verliezen of gehecht raak aan winsten, gemakkelijk te vergeten zijn. Wat belangrijk is, is wat men is op elk huidig moment, niet wat men drie jaar geleden of gisteren was.

Dit zijn de drie stappen waardoor wij het spirituele leven betreden:

1. de intellectuele realisatie van de vergankelijke aard van dingen;
2. de afwezigheid van emotioneel geconditioneerde drukknoppen;
3. het rechtstreeks zien van de vergankelijke aard van de dingen en het vermogen om emotionele en mentale reacties te overstijgen.

De eerste twee stappen zijn bereikbaar voor iedereen die nauwgezet genoeg nadenkt over zijn leven en die nauwgezet genoeg werkt aan emotionele zelfbeheersing.

De derde is niet bereikbaar voor iedereen; deze vereist spiritueel ontwaken als voorwaarde. Leven met een dergelijk inzicht brengt bepaalde na-effecten of eigenschappen met zich mee die in het dagelijks leven tevoorschijn komen en die de manier waarop wij het wereldse leven leiden radicaal zullen veranderen.

## **Ongehechtheid**

Eén van de effecten van dit zien is een toenemende ongehechtheid aan dingen. We kunnen mensen beminnen en dingen en gebeurtenissen waarderen zonder dat zij bronnen van bezorgdheid en verdriet worden. We kunnen de dingen aanvaarden zoals ze zijn en gebeurtenissen aanvaarden wanneer ze zich voordoen. We kunnen handelen met kalmte, gelijkmoedigheid en zonder persoonlijke gebondenheid. We overstijgen het persoonlijk element bij het omgaan met dingen.

*Wanneer de schutter schiet zonder een prijs te kunnen behalen, beschikt hij over al zijn vaardigheden; wanneer hij schiet om een koperen gesp te winnen, is hij al zenuwachtig; wanneer hij schiet om een goudprijs, is hij verblind, ziet hij twee doelen en raakt hij van de wijs. Zijn vaardigheid is niet veranderd, maar de prijs verdeelt hem. Het kan hem iets schelen! Hij denkt meer aan winnen dan aan schieten, en de noodzaak om te winnen berooft hem van zijn macht (Tranxu, aangehaald door Anthony de Mello).*

Dit is karma yoga, de yoga van onpersoonlijke actie. Wij worden in feite zelfverzekerder, sneller in actie, verstandiger in oordeel. Het is de persoonlijkheid die onze visie vertroebelt en onze handelwijze vertraagt. Het zijn onze voor- en afkeuren die ons in de war brengen. De realiteit is veel groter dan onze persoonlijke voorkeuren.

De Chinezen noemen het *wei wu wei*, of actie zonder actie. Het is een fundamenteel principe in het mystieke taoïsme. Het is in harmonie zijn met de grotere realiteit. Een individu is slechts een deel van die totale realiteit, een realiteit die er was voordat wij geboren werden, een realiteit die er zal zijn lang nadat wij allemaal overleden zijn, lang nadat het hele zonnestelsel of het melkwegstelsel verdwenen zijn. In de klassieker *Licht op het Pad* lezen wij over de 'zang van het leven' waarmee wij in harmonie moeten zijn:

*Luister naar de zang van het leven. Bewaar in je geheugen de melodie die je hoort. Leer daaruit de les van harmonie (uit Drie Wegen, één Pad, Licht op het Pad, blz. 175 en 176).*

Het is de grotere realiteit. De meeste mensen horen deze zang niet. Zij horen alleen maar de zang van de maatschappij, van de televisie, van gelijken, van kranten. Deze maatschappelijke melodieën zijn een kakofonie die resulteert in ontevredenheid, conflict, oorlogen, armoede en de langzame verwoesting van de aarde. De spirituele aspirant moet beginnen te luisteren naar het geluid van deze 'zang van het leven'. Aanvankelijk is het een zwakke melodie die we soms horen en soms niet. Maar wanneer wij hem vaker horen, valt het ons gemakkelijker de melodie ervan te herkennen temidden van het lawaai van de maatschappelijke muziek. Dan moet er een levensaanpassing beginnen. Het is een noodzakelijke fase. Wij die opgevoed zijn met dansen naar de pijpen van de maatschappij moeten nu beginnen een ander stel pasjes in het leven aan te leren. Het kan

pijnlijk zijn. Het kan betekenen dat wij moeten wisselen van loopbaan, of betrekking, of zaken. Maar zo'n harmonisatie moet teweeggebracht worden. De grote Amerikaanse wijsgeer Henry David Thoreau schreef: *Als een mens niet in de pas blijft met zijn compagnons komt dat misschien omdat hij een andere trommelaar hoort. Laat hem in de pas lopen met de muziek die hij hoort, hoe afgemeten of ver verwijderd dan ook.*

### **Emotionele conditionering**

Hoe zit het met de emotionele bagage die wij in de loop van twintig, dertig of vijftig jaar hebben verzameld? Hoe maken wij ons daarvan los en worden wij bevrijd van de automatische aard ervan bij het omgaan met mensen, dingen en het leven? Hier komt zelfbewustzijn om de hoek kijken. Er zijn rechtstreekse manieren om deze drukknoppen te benaderen en ze sneller te doen verdwijnen. Eén benadering is wat genoemd wordt 'emotional processing', waarmee wij aan de slag gaan in het seminar. Maar even belangrijk is het vermogen om op elk moment dat deze reactiepatronen in ons dagelijks leven tevoorschijn komen, bewust te zijn.

Anthony de Mello, schreef over zulk bewustzijn. Hij zei: *Ik beloof u dit: ik heb nooit iemand gekend die tijd besteedde aan bewust zijn en die geen verschil zag binnen enkele weken. De kwaliteit van hun leven verandert, zodat zij het niet meer voetstoots hoeven aan te nemen. Zij zien het; zij zijn anders. Zij reageren anders. In feite reageren ze minder en ageren zij meer. Je ziet dingen die je nooit eerder gezien hebt. Je bent veel energiever, veel levender. De mensen denken dat ze, als zij geen begeerten hadden, nutteloze personen zouden zijn, maar in feite zouden zij hun spanning kwijt raken. Schud je faalangst af en je spanning om ergens in te slagen. Dan word je jezelf, ontspannen. Je zou niet aan het rijden zijn met je voet op de rem. Dat zou er gebeuren.*

In ons zelfbewustzijn van moment tot moment moeten wij tegelijkertijd weten dat een proces in de tijd voortduurt dat maanden of jarenlang kan duren. De verzamelde verstoppingen van een heel leven kunnen niet verdampen in één ogenblik van bewustzijn. Zij zijn gestold en gehard, zoals modder, en er is veel water en schrobben voor nodig voordat ze week worden en verdwijnen. Wij hebben dus volharding en geduld nodig, want zo is de aard en de wet van zijn. Als een karakterzwakte zich blijft herhalen, ondanks oprechte voornemens voor het tegendeel, laat dan het licht van bewustzijn op deze zonde schijnen. Dan verdwijnt het vuil dat tevoorschijn komt en stroomt het weg; beetje bij beetje verdwijnt het. Er zal een dag komen wanneer de donkere urn gereinigd is van vuil en dan is er geen kans meer op een terugval. Dan zal onze actie geen reactie meer zijn.

### **Uiterlijke onevenwichtigheid**

Er is nog een belangrijk punt: uiterlijke onevenwichtigheid. Ondanks de ernstige wil om bewust en gelijkmoedig te zijn, kunnen wij bedreigd worden door de pijlen van voorbij karma; wat Shakespeare betitelt als *de slingers en pijlen van het verschrikkelijk lot*. Op dit punt moeten wij een juist begrip bereikt hebben van de wetten van leven en actie, om de bewegingen die veroorzaakt zijn door voorbije handelingen hun natuurlijk evenwicht te laten bereiken. Wraak en reactie maken alles nog ingewikkelder en stellen het tijdstip van uiterlijk evenwicht uit.

Eén van de meest merkwaardige eigenschappen die ik overigens bij Leadbeater ontdekte was zijn volkomen niet-verdedigende houding toen hij openlijk werd

aangevallen. Noch in zijn geschriften, noch in verslagen over hem heb ik enige houding van bitterheid of boosheid gezien over het feit dat zijn reputatie vernietigd werd.

Een ander belangrijk aspect van het bereiken van uiterlijk evenwicht is het ontwikkelen van vaardigheid in uiterlijke handelingen. Dit moet aangeleerd worden. Waar we ook mee bezig zijn: huishoudelijk werk, onderricht, medisch werk, verkoop, zakendoen, politiek bedrijven of wat dan ook, wij moeten een bepaalde vaardigheid in onze handelingen ontwikkelen, zodat wij niet gemakkelijk overstuur raken van problemen en crises die in ieder beroep onvermijdelijk de kop opsteken. Met andere woorden, met welke onderneming wij ook bezig zijn, laten wij er uitmuntend in worden, naar ons beste vermogen. Dit is wat de hindoes ons dharma noemen, een levenssituatie die wij zo goed mogelijk onder ogen moeten zien en voor elkaar moeten krijgen.

### **In het heden leven**

Dan, uiteindelijk, wanneer wij het grotere plaatje zien, wanneer wij de 'zang van het leven' kunnen horen, wanneer wij gewoonten en gedrag van het persoonlijke dier getemd hebben, wanneer wij levensvaardigheden ontwikkeld hebben, dan zijn wij in een betere positie om te leven met bewustzijn van het huidige moment. Leven in het huidige moment is geen intellectuele bevestiging van het heden. Het is een bewustzijn van ons lichaam, onze gevoelens en onze gedachten, terwijl ze gebeuren. Doordat wij bewust zijn, worden wij niet langer meegesleept door spanningen en gebeurtenissen, zoals dat zou gebeuren als wij ons niet bewust waren van deze dingen. Het 'mechanische' van het leven slinkt tot een niveau dat noodzakelijk is, maar de belangrijker dingen worden gedaan met bewustzijn, zonder spijt, met ongelimiteerd enthousiasme of intensiteit.

Laten wij opnieuw kort kijken naar een aantal van de hier gedeelde gedachten over het leven van het spirituele leven temidden van het wereldse leven.

- Ten eerste moeten wij tenminste intellectueel het grotere en diepere plaatje van het leven en het bestaan doorzien: beseffen dat de dagelijkse eisen van de maatschappij slechts een klein deel vormen van deze grotere realiteit.
- Vervolgens moeten wij ons bewust zijn van de diepe conditioneringen die de maatschappij in onze persoonlijkheid heeft ingebed, om de conditioneringen die ongezond zijn te laten wegvloeien.
- Dan kunnen wij hopelijk de vergankelijke aard van de dingen zien, achter alleen maar de logica.
- Als gevolg daarvan merken we dat er vanzelf een eigenschap van ongehechtheid opbloeit in ons omgaan met mensen en dingen. Het vermindert de intensiteit van onze interactie niet, in feite verdiept het onze interactie, maar niet meer op een persoonlijke manier.
- Wij moeten vaardigheid in actie ontwikkelen, terwijl wij door het sociale en materiële leven gaan. Wat ons dharma ons ook gebracht heeft, laten wij wij uitmunten en vaardig zijn bij het verrichten en vervullen van zulk dharma, naar ons beste vermogen.
- Dan zullen we merken dat wij in staat zijn om vrij te zijn van de bagage van herinneringen en van onrust, in staat om waarlijk in het huidige moment te leven, bewust van ons lichaam, van onze emoties en gedachten zoals die zich voordoen.

Dan kunnen wij beminnen, vergissingen maken, leren, groeien en worden wat wij kunnen worden zonder de stress en bezorgdheid van de gemiddelde mens in de moderne wereld. Het leven wordt geleefd met een natuurlijke hartstocht zonder beperkingen. Het leven, met al zijn complicaties en eisen, houdt op een probleem te zijn. Het is er gewoon.

Wij zijn als water dat stroomt in de stroom van het universum in ruimte en tijd. Het stroomt gewoon.

Uit: *TheoSophia*, juni 2007

Vertaling: A.M.I.



Onderstaand citaat komt uit:  
Mabel Collins, *Licht op het Pad*  
in *Drie Wegen, één Pad*  
ISBN 90-6175-088-1

*Sta terzijde in de komende strijd,  
en hoewel je vecht, wees niet jij de strijder.  
Zoek naar de Strijder en laat hem in je vechten.  
Neem zijn bevelen aan voor de slag en volg ze op.  
Luister naar de zang van het leven.  
Bewaar in je geheugen de melodie die je hoort.  
Leer daaruit de les van harmonie.  
Beschouw met ernst alle leven dat je omringt.  
Leer met intelligentie in de harten van de mensen te kijken.  
Beschouw zeer ernstig je eigen hart.  
Vraag de aarde,  
de lucht en het water naar de geheimen die zij voor jou bewaren.  
Vraag de heiligen van de aarde naar de geheimen doe zij voor jou bewaren.  
Vraag aan het diepst liggende, het Ene,  
naar het hoogste geheim dat het door de eeuwen heen voor jou bewaart.  
Houd vast aan datgene wat noch substantie noch bestaan heeft.  
Luister naar de stem die geluidloos is.  
Kijk alleen naar dat wat onzichtbaar is, zowel voor de innerlijke als voor de  
uiterlijke zintuigen.*

**VREDE ZIJ MET U**